

dených v §§ 265 a 266 zákona ze dne 15. června 1927, čís. 76 sb. z. a n., nikoliv na věcech movitých.

(Rozh. ze dne 20. dubna 1934, R I 340/34.)

K návrhu okresní nemocenské pojišťovny povolil soud první stoličky proti úpadkové podstatě firmy mobilární exekuci k vydobytí nedoplatku pojistného nemocenského, invalidního a starobního pojištění. K rekursu správce konkursní podstaty rekursní soud exekuční návrh zamítl. **Důvody:** Podle § 11 konk. ř. nemůže být po vyhlášení konkursu pro pohledávku za úpadcem nabyto soudcovského práva zástavního. Poněvadž zákon nečiní rozdíl mezi pohledávkami (srovn. důvodovou zprávu k § 11 konk. ř. — vydání konk. řádu Dr. Vosky str. 118), vztahuje se toto ustanovení i na pojistné v oboru sociálního pojištění. Z exekučního titulu, platebního výměru, jest patrné, že pohledávka, pro kterou exekuce má být povolena, není pohledávkou za podstatou, ježto jde o příspěvky splatné za dobu před prohlášením konkursu, pochybil proto první soud, povoliv exekuci.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Dovolací rekurentka má sice pravdu, že zákaz vedení exekuce za konkursního řízení podle § 11 konk. ř. čís. 64/31 sb. z. a n. platí s výjimkou čl. III čís. 3 uvoz. zákona ke konk. ř., podle níž lze k vydobytí nebo zajištění i pojistného v oboru sociálního pojištění vésti exekuci po prohlášení konkursu na věci, na nichž jest pro tyto pohledávky přednostní právo. Přehlíží však, že i v konkursním řízení nedoplatky okresní nemocenské pojišťovny požívají podle § 173 zákona z 10. října 1924 čís. 221 sb. z. a n. v doslovu zákona ze dne 8. listopadu 1928 čís. 184 sb. z. a n. přednostního práva nedoplatků daní a dávek veřejných, a že tyto požívají přednostního práva podle §§ 265 a 266 zákona o přímých daních čís. 76/27 sb. z. a n. jen na nemovitostech za předpokladů tam uvedených, kdežto v souzeném případě jde o exekuci na věci movité, o nichž ona výjimka neplatí.

Čís. 13470.

Dražba po parcelách ve smyslu výnosu ministerstva spravedlnosti uveřejněného na str. 157—159 Věstníku ministerstva spravedlnosti z r. 1910, není přípustná, vede-li se exekuce na části knihovního tělesa.

(Rozh. ze dne 20. dubna 1934, R I 401/34.)

Vymáhající věřitelka vedla k vydobytí peněžité pohledávky exekuci na nemovitosti, připsané polovicí dlužníci Karle V-ové. Soud první stoličky neschválil dražební podmínky předložené vymáhající věřitelkou, podle nichž se měla dražiti jedna polovina nemovitostí zapsaných ve vl. čís. 64 a 259 jako celek, a vybídl vymáhající věřitelku, by

předložila nové dražební podmínky. D ů v o d y: Zástavní a vymáhající věřitelka navrhla, by nemovitosti byly prodávány po parcelách, dražbou dvojitou, z toho důvodu, že mnohé jednotlivé pozemky mají jako pozemky stavební ve výletním místě hodnotu daleko převyšující hodnotu těchto pozemků k účelům hospodářským. Navrhovaným způsobem dražby docílilo by se prý většího výtěžku a tím i vyloučila možnost, by věřitelé, jdoucí za prvním vymáhajícím věřitelem, který je vlastníkem druhé poloviny nemovitostí, vyšly na prázdno. K tomuto návrhu připojil se i další zástavní věřitel Spořitelní spolek pro M. Ježto při roku k určení dražebních podmínek nebylo docíleno dohody a provedeným šetřením, zejména i slyšením starosty, nabyt soud přesvědčení, že skutečně dražbou po parcelách lze docílit mnohem většího výtěžku a tedy příznivěji splnit účel dražebního řízení, rozhodl soud tak, jak se stalo. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a vrátil věc prvému soudu, by znovu jednal a rozhodl. D ů v o d y: Prvý soud přehlédl, že dlužnice není jedinou vlastníci nemovitostí zapsaných ve vložce čís. 64 a 259, ale že jest jí vlastnický připsána jen ideální polovice těchto nemovitostí, kdežto druhá polovice, totiž $\frac{1}{4}$ patří Bohumilu S-ovi, a $\frac{1}{4}$ Bohumile S-ové, kteří svolení k odpisu jednotlivých parcel nedali. Souhlas ten jest podle § 74 knih. zák. a § 1 zák. ze dne 6. února 1869 ř. zák. nezbytný, a nemůže býti nahrazen účelností a výhodností dražby nemovitostí po parcelách.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y :

Jde o to, má-li býti dražba provedena po parcelách, jak to má na mysli výnos ministerstva spravedlnosti uveřejněný na str. 157—159 Věstníku ministerstva spravedlnosti z r. 1910. Ve směrnících v tomto výnosu uvedených se stanoví pod čís. 9, že se má toto řízení zavést jen v případech podle knihovního stavu jednoduchých a že řízení toto není přípustno, vede-li se exekuce na části knihovního tělesa, jak je tomu v souzeném případě. Toto ustanovení hledí k povaze věci a k potížím, které by jinak provedením exekuce po parcelách v takovém případě nezbytně vzešly, pročez právem rekursní soud tento způsob dražby vyloučil, třebaš poukazoval jen k potížím, které by vzešly při knihovním provádění výsledků dražby.

Čís. 13471.

Je-li vyrovnací řízení ve smyslu čl. X. uvozovacího zákona ke konkursnímu a vyrovnacímu řádu ze dne 27. března 1931 čís. 64 sb. z. a n. skončiti podle předpisů vyrovnacího řádu ze dne 10. prosince 1914 čís. 337 ř. zák., jest řešiti otázku oživnutí pohledávky pro nedodržení vyrovnacích splátek podle § 57 vyrovnacího řádu čís. 337/1914 ř. zák. v doslovu zákona ze dne 26. dubna 1923 čís. 99 sb. z. a n., nikoliv podle § 67 vyrovnacího řádu čís. 64/1931 sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 20. dubna 1934, R I 407/34.)